

Oredništvo in upravnništvo:

Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

Naročnina lista:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 40.

Maribor, dne 11. aprila 1910.

Letnik II.

Ploj in strah pred volitvami.

Dolgo, dolgo smo čakali. Gospod hofrat Ploj je veselo hodil okoli po svetu in v največjih tiskah pošiljal v svet razne popravke, a med svoje volilce ni prišel. Včerajšna nedelja pa je dobila svoj neizbrisljiv znak. Ploj se je ojunčil in je stopil pred svoje volilce pri Sv. Marjeti niže Ptuja, ki je nekaka trdnjava solzavega slogaštva. Razmere na Dunaju so silno napete in Ploj bo mogoče stal v kratkem v volilnem boju, zato na delo! A še tukaj niso gospodu hofratu cvetele ravno rožice. Zborovalce, ki so se zbrali pri Sv. Marjeti v gostilni Mikel, ni prevečala nobena notranja sorodnost. Bil je pravcati politični konglomerat. Okostje so tvorili sicer razni domači in privandrani slogaši. V sramežljivi zaljubljenosti so se jim pa pridružili razni liberalni in štajerčijanski elementi. Tudi par naših mož smo opazili. Privlekla jih je pač radovednost, da slišijo najboljšega in najrazboritejšega jugoslovanskega politika, kakor tako vstrajno zatrjujejo razna liberalna glasila, s katerimi seveda gospod hofrat nima nobenih zvez.

Razočaranje je bilo še med temi ne ravno številnimi zborovalci splošno. Ako bi ne bilo skrbelo par klakerjev za nekoliko živahnosti, bi bilo dolgočasno, za zbežati.

Dr. Ploj je govoril. Dolgo in na široko je razkladal svoje misli in namene, a sre se vsa stvar ni hotela oprijeti. Slišali pa tudi v resnici nismo nič novega. Nekoliko le predobro znanih političnih intrig se nam je predstavilo v nanovo skrupucanih oblikah, to je bilo vse.

Čuli smo protestne glasove proti vinskemu davku. Nadlegovalo se nas je z razlaganjem brezobrestnih posojil in davka na žganja. Tudi dohodninski davek in regulacija Drave sta morala potrpežljivo prenašati neizogibno usodo. Ako smo vse vkup reasumirali, se nam je srce zasmejalo. Uvideli smo, da naše časopisje in naši poslanci ne govorijo gluhim ušesom.

Glede jugoslovanske delegacije smo zvedeli, da se kljub Plojevemu trudu ni posrečilo spraviti vse v enoten klub. Pogrešali smo pa pri tem jasnejših pojasnil o vzrokih, ki so onemogočili skupen klub. Vest, da je imel gospod hofrat že osnovan svoj specijalen klub, predno so se dovršila pogajanja glede skupnega kluba, vzlic včerajšnjih dogodkov še nočejo zginiti iz sveta. Tudi postranski napadi na poslance

V. L. S. niso mogli teh ne ravno prijetnih čustev ublažiti.

Ravno tako niso vzbudila med zborovalci nobenega oduševljenja ne ravno originalna razkritja, da je Slovenski klub zapričel obstrukcijo na svojo pest, in da Slovanska Unija nima nobenega konkretnega programa. Vsem zborovalcem je bil pač preveč v živem spominu strah gotovih poslancev — gospod hofrat jih gotovo pozna — pred finančnim ministrom in pred energično opozicijsko politiko sploh.

Ravno tako ni zadovoljil zborovalce fakt, da sam Ploj ni mogel vstvariti v Slovanski Jednoti konsolidiranih razmer. Tudi taka kaotična zmes zborovalcev, kakor je bila zbrana pri Sv. Marjeti, ve, da je k nekonsolidiranim razmeram v Slovanski Uniji, v kolikor obstojajo, največ pripomogel Plojev strah pred vlado in številne usluge njegovega kluba Bienertu.

Glede jugoslovanskega ministra je bil Ploj mnenja, da bi ga že imeli, ako bi skupno postopali. Gospod hofrat je sicer omenil, da se je od gotove strani zahrbtno postopalo. Pozabil je pa povedati, da je ta zahrbtna stran njegov najnovejši laibžurnal „Slovenski Narod“, ki je v svoji znani klepetavosti pri vsaki priliki prezentiral razne jugoslovanske ministre in pri tem navadno strupeno napadal poslance Slovenskega kluba. Silno obžalovanja vredno je, da muči gospoda hofrata že taka huda pozabljenost.

To je bil prvi del znamenitega govora. Drugi del, ki naj bi baziral na teh izvajanjih, je bila samohvala. Zoperno nam je ponavljati razne varijante, v katerih je povelikovečoval hofrat svoje zasluge, svojo deloljubnost in svojo brezprimerno nesebičnost in požrtvovalnost.

Konstatiramo samo: Dr. Ploj je zbral okrog sebe vse Kmečki zvezi sovražne elemente: slogaše, liberalce in štajerčijance. V milo donečih besedah je gospod poslanec dobrih zvez — za to se je sam označil — prosil za zopetno izvolitev, ako bo prišlo do volitev. Skrb za mandat je prignala hofrata med volilce — to je jedro šentmarjetskega shoda.

Važnost občinskih volitev.

V zadnjem času so se v raznih štajerskih občinah vršile občinske volitve, ki so prinesle mnogokrat eni ali drugi stranki neljuba presenečenje. To je umevno! Volilni boj je dobil potem tajnih občinskih volitev čisto drugačno lice in konsekvntno izzval tudi popolnoma druge posledice.

to je bilo vse. Če je ciganasta Liza postavila na mizo kos slanika, — da, — potem je bila to že cela pojedina.

Toda vkljub pičli hrani je bila Karinica vendar zdrava in poskočna, da, postala je tako lepo dekletce, da ga mu ni bilo para v okolici.

Niti princesinja, ki živi ob sami mandeljinovi potoci in smetani, ne bi bila mogla imeti zdravejše barve in ponosnejše hoje, kakor Karina. Njene oči so bile tako svetle in jasne, kakor da je vzrastla v sami sreči in veselju, njeni zlato-rujavi lasje pa so ji segali do pasu.

Nihče ni pomislil na to, da nosi raševino in raztrgano suknjico in da leta s svojimi majhnimi, ozkimi nožicami bosa po prahu. Kdor jo je videl, je imel samo eno besedo za-njo:

„Tako brhke, mlade stvarice“ še svoj živ dan nisem videl!“

Ciganasta Liza je stala skoro zmiraj pri perilniku in prala perilo, ki ga ni hotelo nikdar zmanjkati. In kadar so šli ljudje mimo, je poškilila izpod svojih štrnastih las ter prežala, kaj bodo pač rekli o njeni deklici. — Pa se tudi ni primerilo, da bi kdo ne bil malo obstal in občudoval deklico, če jo je zagledal.

Ciganasta Liza sama se ni obnašala nasproti Karini niti prijazno, niti neprijazno. Liza je sploh komaj kdaj odprla usta.

Postavljala je po navadi jed pred Karino, kakor bi dajala jesti psu ali mački, pa posteljo ji je postiljala. To je bilo vse, kar je naredila.

Z vsakim letom je postajala Karina brhkejša in mladi fantje in dekleta so jo začela vpoštevati ter vabiti k svojim igram.

Toda Karina se je le nerada pajdašila z dru-

Agitacija je po novem volilnem redu in novih paragrafi v mnogih ozirih otežkočena, v drugih slučajih pa zopet agitator lažje agitira kot poprej, ko se je volilo ustmeno.

Volilni boj med slovensko in posilinemško stranko v Hočah, Šoštanju, Št. Ilju in Polički vasi so bili letos zelo zanimivi za obe stranki, in ako jih nekoliko premotrimo, se lahko marsikaj naučimo. Istotako so nam nudile obilo interesantnih podrobnosti občinske volitve v Veliki Pirešici, Petrovčah in Smarju pri Jelšah, kjer so se, v vseh državah patentirani slovenski liberalci nemoteno združili s slovenskimi janičarji-nemčurji proti krščansko mislečim Slovencem, a so vkljub tej naravni zvezi doživeli — zasluženi poraz. Gotovo je, da v vseh občinah na Spodnjem Štajerju, kjer se le količkaj dela pred volitvami, naša ljudska slovenska stranka lahko izide kot zmagovalka! Novi volilni red, posebno pa tajnost volitve, je ustvaril čisto nov položaj. Pod novimi razmerami se volilci udeležujejo sedaj skoraj do zadnjega moža volitev in volijo kakor jim velewa prepričanje, brez oziroma na levo in desno. (Pritisk raznih liberalnih in štajerčijanskih magnatov je zlomljen, ali vsaj skoro nemogoč. Volilci so se otesli raznih varuhov in protektorjev, in so neodvisni.

Občinske volitve so velevažne za razvoj naše stranke in politične organizacije, pa tudi za nadaljno dobrobit ljudstva. V mnogih občinah, posebno na naši jezikovni periferiji, pa je od občinskih volitev odvisen tudi naš narodni obstanek, naša narodna posest. Z ozirom na te velevažne fakte je neobhodno potrebno, da posvetimo bodisi iz naše centrale, ali v strankinih krajevnih pododborih največje zanimanje za občinske volitve, posebno v posameznih strankarsko in narodno važnih občinah. Dogoditi se ne sme nikdar več, da bi se vzdramili marsikateri naši ljudje še-le tedaj, ko je treba sestaviti rekurz proti že izvršenim volitvam.

Kaj je potrebno, ako hočemo imeti vspehe?

Dobro razvrščeno, večmesečno delo pred volitvami je prvi predpogoj za zmago. Reklamacije, volilni shodi, sestava kandidatov, pouk o agitaciji in njena razvrstitev, agitacijska sredstva, poznanje volilnih postav i. dr., to so reči, ki so neobhodno potrebne pred vsako volitvijo.

Kolikokrat grešijo naši ljudje posebno glede reklamacij. Že več mesecev pred volitvijo se bobna po časnikih, postavijo se kandidati, a da bi se pregledali volilni imeniki, vpisali naši volilci in izbrisali neopravičeni nasprotniki, na to se čisto pozabi.

gimi otroki. Nekateri so menili, da je boječa, drugi so trdili, da je prevzeta.

Najraje je od daleč gledala, kadar so se drugi igrali.

Ko je postala večja, je morala pasti kmetove ovce.

Ovce so se pasle visoko gori na gorskem pobočju. In tja gor jih je Karina gonila ob vsakem ranem jutru in jih zvečer zopet prignala domov v dolino.

Tam gori na gori je rasla kratka, sočna trava, prepletena z metuljastimi cveti, dišečo materino dušico in malimi, rudečimi nageljčki.

Zrak je bil tam gori svež in čist, in kadar se je Karina vlegla vznak v travo, je imela nad seboj celo nebo z velikim bliščečim solncem. Kruha in pa mleka je prinašala seboj, a vode je lahko zajela iz studenca v senci kraj gozda.

Poletje za poletjem je Karina pasla tu gori na višavi in v dolgih, svetlih, poletnih dneh se je samotna potikala okrog.

Koliko lepih cvetlic je raslo tu gori na gor! Divja leča, rumena kakor zlato s krvavo-rudečimi popki, poleg studenca rumena trobentica in ob ograji pri vhodu v gozd je raslo malinovje. Tu so bingljali modri zvončki na drobnih stebelcih in jeseni je žarelo na robu jarka za jelovim gozdom vse polno rudečih brusnic.

Karina si je spletala vsak dan vence, velike, košate vence iz zlatih deteljic in slaka, iz malinovja s črnimi jagodami, in iz trobentic z dolgimi, pripogibajočimi se listi. In kadar je dopletla venec, je drsala po kolenih do studenca, ki se je skrival kakor oko na trati, pa se je zrcalila v vodi.

(Daleč priložnost)

PODLISTEK.

Nevesta gorskega duha.

(Švedski spisala H.-I. na Nyblom).

Tam daleč nekeje v gozdnatih pokrajinah švedskih je stala na vznožju gore mala vas.

V tej vasi je bilo nekaj večjih posestev, pa precej manjših kmetij, ki so bile raztresene med njivami in travniki. Nekoliko stran od drugih, tam pod gozdom, je pa stala majhna hišica čisto za-se.

Zdelo se je, kakor da je zaostala, ko so druge hiše in poslopja pritekale skupaj pod goro.

V tej hiši je stanovala stara žena. Bila je čudna, dolga in močnih kostij, kakor možki, imela je črne, štrnaste lase in oči črne kakor oglje.

Vsi so jo imenovali „ciganasto Lizo.“ Omožena ni bila nikdar in tudi otrok ni imela, pa je vendar redila malo deklico, kakor lastno dete.

Nihče ni vedel, odkod je bila dobila deklico. — Nekega dne se je nepričakovano znašla v koči in takrat je bila stara kaka tri leta.

Toda ciganasta Liza sama je dobro vedela, odkod je bila dobila deklico. (Nekoč jo je bila našla v gozdu poleg velike ceste, kjer je sedela v jarku in jokala.

Malica ni vedela povedati, niti odkod da je, niti kdo jo je bil tam pustil. Saj še tega ni vedela, kako ji je ime.

„Potem se pa zovi Karina“, je dejala ciganasta Liza, „to je lepo ime!“

To rekši je vzela otroka seboj.

V Lizini koči se niso mastili baš s sladkarijami. Pust kruh in krompir, pa požirek mleka zraven,

Agitacija mora biti spretno urejena in trezno izpeljana. Nikdar ne preveč agitatorjev. Vsak agitator naj ima določeno število volilcev, ali vsaj določeni kraj za svojo agitacijo. Zelo dobro se obnesejo se stanki volilcev.

Posebno pozornost se mora obračati na pooblastila, da so pravilno izpolnjena in da volilka, ki da pooblastilo, natančno ve, kdo bo v njenem imenu volil. Zgodi se, da je volilka klicana k oblasti, a tam ne zna povedati, kdo je volil v njenem imenu. Sledijo mnogokrat občutne kazni. (Torej pozor pred nepravilnostmi!)

Iz občinskih odborov se volijo krajni šolski sveti, okrajni zastopi, cerkveni skladni odbori, člani raznih drugih korporacij; sestavljajo se liste porotnikov, cenilnih komisij itd. Da bodo torej povsod v teh zastopih naši možje, je prvi pogoj, da so občinski odbori naši.

Menimo torej, da bi bilo dobro, ako bi K. Z. ali vsaj posamezni njeni okrajni odbori, in naša politična društva imela natančno statistiko, kedar so se vršile občinske volitve v raznih občinah, ki spadajo v njihovo področje. Na ta način se zamore zaupnike še o pravem času opozoriti in vstvariti vse potrebne predpriprave.

Da pa si vzgojimo dovolj dobrih in zanesljivih agitatorjev, za to naj skrbje naša izobraževalna društva in mladeniške zveze. V teh naših nepolitičnih organizacijah si pridobiva naša mladina jasnih in koristnih načel, ki ji omogočijo, da si vstvari lastno politično sodbo in prepričanje. Taki kremen-kože znajo širiti svoja načela in pridobivati jim prijateljev.

Zaključimo!

Ako hočemo naš Spodnji Štajer ohraniti v našem taboru in nečemo nazadovati, se moramo s vso energijo in živahnostjo vreči na vse občine. Dobro začetni program, čvrsto delo in neupogljiva volja nam bo priborila občino za občino. V naših vrstah je dovolj čile, mlade moči, da ji niti združena sila slovenskega liberalizma v ljubzenskem objemu s štajerčijanskim nemškutarstvom ne more škodovati in je zlomiti. Samo poletiti ne smemo in na občine ne pozabiti. Parola naša mora biti: Liberalci in nemškutariji, ki v obliki ljudskih pijavk uničujejo blagor našega ljudstva in zavirajo njegov napredek, morajo iz naših občinskih zastopov!

„Hrvaški katoliški narodni savez“.

V Zagrebu se je dne 7. t. m. položil temelj hrvaški katoliški izobraževalni in gospodarski organizaciji. Ustanovil se je Hrvaški katoliški narodni savez, ki naj bo središče in iztočišče vsega nepolitičnega katoliškega gibanja med Hrvati.

Ustanovni občni zbor je bil dobro obiskan. Bilo je zlasti mnogo duhovščine, tudi nekaj slovenske. — Glavni referent je bil gospod Čunko. (V daljšem govoru je očrtal temelje nove zveze. Na Hrvaškem je potreben preokret in poživljenje katoliške misli. Ma se ljudstva so sicer globoko verne, a nevarnost preči, ker se silno širi indiferentizem. Novo društvo hoče zato na katoliškem temelju gojiti prosvetno in gospodarsko organizacijo. Pri tem svojem delu se ne bo mešalo v politične zadeve. Za vse, ki jim krščanska in ljudska misel ni prazna fraza, je v novem društvu dovolj prostora.

Pravila zveze so bila po daljši, živahni debati z nekaterimi spremembami sprejeta v smislu predlogov pripravljalnega odbora.

Za predsednika H. K. N. S. je bil z navdušenjem izvoljen dr. Jul. Golik, vseučiliški profesor v Zagrebu. V nadzornem odboru je tudi škof dr. Ant. Mahnič, ki je bil tudi na zborovanju in je tudi največ pripomogel, da se je zveza ustanovila.

Kako vsa katoliška hrvaška javnost čuti potrebo, da se prične izobraževalno in gospodarsko delo, črpa joče iz nevsahljivih virov krščanskega demokratizma, pričajo številni brzojavni in pismeni pozdravi, ki so prišli na ustanovno zborovanje iz vseh pokrajin trojedine kraljevine.

Naši bratje Hrvati imajo sedaj svoje ognjišče, okoli katerega naj zbirajo vse pošteno misleče katoliške elemente. Želimo H. K. N. S., da bi v kratkem času prepregel širne in lepe hrvaške dežele s svojimi društvi in zadrugami, ter na ta način dobro hrvaško ljudstvo izobrazil in gospodarsko dvignil. Potem bo 7. april mejnik v kulturni zgodovini hrvaški.

Predpogoj k temu pa je, da katoliški krogi opuste v zasledovanju svojih političnih ciljev tisto nezmiselno strastvenost, ki ne pozna nobenih obzirov in nobenih mej in izključuje vsako skupno delo. V katoliških hrvaških krogih se mora živeti misel, da so časi resni in da je potrebno, da se v nepolitičnih vprašanjih zedinijo vsi. Hrvaško katoliško ljudstvo od preprostega kmeta do visokega dostojanstvenika se mora strniti v krepko falango in zemlji hrvaški bodo zasijali lepši dnevi.

Politični pregled.

Hrvaški sabor.

Seja 6. aprila. Na dnevnem redu je nadaljevanje proračunske debate. Poslanec Milan Roic govori za odobrenje proračuna ter ostro polemizira proti po-

slancu Zagoracu. Zavzemal se je v svojem govoru za realno politiko koalicije. Čudno je zvenelo po saboru, ko je skušal Roic ugovarjati klicu, ki ga je v svojem govoru rabil poslanec Zagorac: Proč od Ogrske! — Vsed teh izvajanj je bil Roic od poslancev čiste stranke prava z ogorčenimi medklci prekinjen.

Čista politika se suče na Hrvaškem. Tlačitelji Hrvatov, Mažari, uživajo, kar je razvidno v saborskih sejah, veliko spoštovanje pri nekaterih hrvaških politikih.

V seji dne 8. aprila je prišlo zopet do burnih prizorov med raznimi saborskimi skupinami. Namesto da bi sabor deloval, se posamezni poslanci za razne malenkosti prepirajo med seboj, očitaje si razna nelepca dejanja in tako tratijo dragi čas.

Poslanec Novak, član čiste stranke prava, govori broti dovoljenju proračuna ter v ostrih besedah kritikuje programni govor bana Tomašiča. V ostrih besedah govori Novak tudi proti ogrsko-hrvaški pogodbi.

Finska avtonomija.

Korakoma in sistematično krajša absolutistična ruska vlada nekdanj popolnoma avtonomni Finski nje ne pravice. Sedaj se pripravlja zadnji, odločilni udarec in avtonomija Finska — fuit.

Finski deželni zbor, ki se je sešel dne 6. t. m., je energično protestiral zoper carski reskript, s katerim se pooblašča duma, da določi „ruske pravice“ glede na Finsko. Načelniki vseh strank, tako agrarci kakor socialisti, starošvedi in mladošvedi, so označili ruski projekt za nečuvno kršenje finske avtonomije. Rusija nima do Finske nobene pravice, marveč je Finska z Rusijo glasom pogodbe leta 1809, s katero je švedski kralj Karol XIII. Wasa odstopil svoje pravice carju Aleksandru I., zvezana zgolj s personalno unijo in je car Aleksander I. za se in za svoje naslednike slovesno prisegel finsko avtonomijo spoštovati. Ves izobraženi svet spremlja boj zavednih in izobraženih Fincev zoper peterburške stare in moderne reakcionarje z zanimanjem.

Dopolnilne volitve v hrvatski sabor

bodo dne 18. t. m. Na podlagi pakta, sklenjenega med banom dr. Tomašičem in hrvatsko-srbsko koalicijo bodo kandidirali: v Varaždinu vseučiliški profesor dr. Julij Rorauer, v Gospiču vseučiliški profesor dr. Kriškovič, v Novski vseučiliški profesor dr. Šilovič, v Bošnjakih sekijski načelnik dr. Amruš, v Zemunu podban pl. Chavrak, v Ogulinu veletržec Šipuš, in v Moroviću pa bivši podban dr. Šumanovič.

Raznoterosti.

Razdiralec. Pod tem naslovom prinaša celovški „Mir“ članek, ki je krepka obsodba cirilmetodarije in liberalcev. Najprvo omenja člankar poziv znane češkega politika dr. Mattuša, ki kliče Čehe k edinosti, potem pa nadaljuje:

In pri nas na Koroškem? Eno samo stranko imamo, od Andreja Einspielerja podedovano in skrbno v njegovem narodnem in verskem duhu nadaljevano. Vsi narodno zavedni Korošci do zadnjega, — brez izjeme — smo z dušo in telesom stali v tej edini politični in narodni stranki koroških Slovencev. To stranko nam hočejo sedaj razbiti kranjski in štajerski liberalci. Kar Südmarka s svojim „Štajercem“ ni dosegla, to delo sedaj opravljajo kranjski liberalci s svojim na Kranjskem pisanim in na Kranjskem tiskanim „Korošcem.“ (Razdor nosijo med koroške Slovence — potem pa hinavsko oči zavijajo in tožijo o neslogi, ki jo samo oni sami skušajo delati. No, pa „Laži-Korošcu“ bi se ta lepa nakana nikdar ne posrečila, ker ga je naše ljudstvo hitro spoznalo in mu radi tega kot narodnemu škodljivcu odkazalo prostor poleg — „giftne krote.“

Posegla je pa vmes družba sv. Cirila in Metoda, ki je najprej vrgla iz odbora zastopnike katoliških strank in je potem prestopila mejo Koroške, da bi nas edine koroške Slovence s pomočjo — narodnega denarja razcepila. Seveda koroški Slovenci niso tako kratkovidni, da bi takšen odbor (Ciril in Metoda) družbe, ki hoče z ustanovitvijo liberalne stranke na Koroškem napraviti pri nas razdor, morda še hvalili. Še v glavo nam ne pade! Pustite razdiralno delo, delajte raje, kakor bi bila vaša dolžnost, za slogo, ne kažite družbe sv. Cirila in Metoda samo na papirju katoliškonarodne, ampak tudi v dejanju, in morda nikjer ne boste našli bolj gorkih pospeševalcev družbe sv. Cirila in Metoda, nego ravno na Koroškem. Saj vemo Korošci predobro, da potrebujemo Slovenci šolsko obrambno društvo! Dokler bodele pa našo edinstvo le razdirali in nam tako kopali grobove, namesto da bi nas reševali, tako dolgo pa so vse vaše besede, ki se cedijo same narodnosti, le prazne fraze, ki nas ne bodo omamile, da ne bi vedeli, kakšno stališče naj zavzamemo nasproti družbi. Pojdite se učiti k Čehom, ki kličejo na edinstvo! Pri nas pa, ko smo, hvala Bogu, še edini, pa naj bi si pustili na ljubo dobremu imenu družbe sv. Cirila in Metoda edinstvo rušiti! Nikdar! Kdor hoče našo politično edinstvo razdreti, je naš največji in najnevarnejši nasprotnik, bodisi tudi, da nosi ime odbor družbe sv. Cirila in Metoda!

Tvrde, ki imajo v Plevlju kupčijske zveze ali se zanimajo zanje, dobe v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani jako važne zaupne informacije o tamošnjih trgovskih razmerah.

Slovensko planinsko društvo (osrednji odbor) ima svoj redni občni zbor dne 13. aprila t. l., ob 8. uri zvečer v restavraciji Narodnega doma v Ljubljani. Dnevni red je sledeči: Poročilo predsednika, poročilo blagajnika, poročilo računskih pregledovalcev, odborovi in samostojni predlogi, slučajnosti. K obilni udeležbi vabi osrednji odbor.

Učiteljska imenovanja. Za definitivnega učitelja in voditelja v Žusmu je imenovan Avgust Rozman. Definitivni so postali sledeči učitelji, oziroma učiteljice: Rozalija Žolgar v Št. Petru pod Sv. gorami, Ana Pfeifer v Kapelah pri Brežicah, Ana Pirc-Gabrič v Zabukovju, Marija Šket v Kozjem in Melhu, Rizmal v Rajhenburgu.

Gospodinjski tečaj za učiteljice namerava izdelni odbor kranjski prirediti v Marijanišču v Ljubljani. Trajal bo štiri tedne, in sicer v drugi polovici oktobra in prvi polovici novembra.

Društvo slovenskih katehetov naznanja, da je prva izdaja učnega pomočka za nižje razrede ljudskih šol: „Kratka razlaga božjih zapovedi“ pošla. V tisku je nova izdaja. Dobiva se izvod po 4 vinarje v prodajalni Katoliškega tiskovnega društva (preje H. Ničman) v Ljubljani. Pri večjem številu nekaj nametka.

Stajerska vina na Dunaju. Zveza gospodarskih zadrug v Gradcu v sporazumu s kmetijsko družbo je ustanovila na Dunaju javno poskuševališče za stajerska vina. Obisk poskuševalnice je naravnost velikansk. Na tisoče občinstva je k praznikom dohajalo v pivnico. Upati je, da se potom takih pivnic po severnih mestih naše države pridobi kupce za naša vina. Na Dunaju so se visoki gostje zanimali za razstavljene stajerske vinske izdelke.

Nemška požrtvovalnost. Nemci so dopolnili tekom 10 mesecev Roseggerjevo ustanovo, to je, nabrali so 2.000.000 K. Toda njihova darežljivost se ni ustavila ob tej meji, temveč nabirajo naprej. Nabrali so že več nego 100.000 K nad 2.000.000. — In kje je slovenska požrtvovalnost? Darujte za obmejni sklad!

Liberalni izvrševalni odbor je imel dne 7. t. m. sejo v Celju. Kakor slišimo, se je resno obravnavalo o predloženih pogodbah med Narodno stranko in pa štajerčijanci.

Pravicoljubni Ploj je v svoji nedeljski gostobesednosti pozabil povedati, da je dal Slovenski klub inicijativo za osnovanje Narodne zveze in tudi Slov. Unije, ter da je njegova najtežavnejša, a prva naloga, razbiti te dve parlamentarni združitvi.

Heil dr. Kukovec! Najnovejšo poročilo o narodno-radikalnem delu dr. Kukoveca nas je presenetilo. Kot lastnik hiše, v kateri je slovenski gimnazij v Celju, pošilja na davkarijo v Celju samonemške pobotnice za denar, ki ga dobi od erarja za najemnino. Simptomatično je, da v slučajih, ko se gre za denar, ne pozna radikalni narodnjak dr. Vekoslav Kukovec odvetnika dr. Aloisa Kukovca. Heil dir im Siegeskranz!

Plojeve zasluge je razkrival na shodu pri Sv. Marjeti tudi filozof Vesenjaj. Okusi so pač različni in gotovo se nočemo prerekati z Vesenjajkom, ako je čutil potrebo, pohvaliti hofrata. Kako pa mislijo volilci o tem, da je po dolgih slavonspevih, ki si jih je zapel že Ploj sam, nastopil s hvalisanjem še Vesenjaj, jasno govore številne hudomušne opazke, ki smo jih slišali izmed zborovalcev. „Ploj in ponižnost ne gresta prav vkup!“, je menil eden. „Plojeva politika je dober kup!“, je dodal sosed.

Goljufijo in nasilstvo je predbacival hofrat Ploj K. Z. (Radi teh dveh sredstev je baje propadel priljubljeni hofrat pri zadnjih deželnozbornskih volitvah. Gotovo je umevno, da se mož, za katerega izvolitev so nekateri somišljeniki hoteli žrtvovati po 20 K za glas, na ta način tolaži.

Odlikovanje. Čast. p. Nareis Radek je bil odlikovan s častno svetinjo za 40letno zvesto službovanje v redu usmiljenih bratov. Odlikovanec je bil pred več leti prior v Gradcu in v Št. Vidu na Koroškem, zadnje desetletje pa biva v Kandiji, kjer še sedaj opravlja svoj posol kot lekarničar. Mi mu pa želimo zdravja še mnogo let!

Prošt Faidutti — tržaški škof? „Corriere“ priporoča, da je bil prošt Faidutti pozvan v Rim brzojavno, ter da stoji ta poziv najbrže v zvezi z imenovanjem Faiduttija za tržaškega škofa.

Radovedni smo, kakaj bi bil hofrat Ploj že vse postal, ako bi se ne bil posvetil politiki. Gotovo kaj visokega, ako sklepamo iz skrivnostnih besed, ki jih je govoril pri Sv. Marjeti. Mi mu svetujemo, naj vsaj sedaj pusti politiko in se oprime uradniške karijere, bo za njega in volilce boljši in prepozno tudi še ni.

Ploj je pozabil povedati, kakor so se hudo pritoževali nekateri poslušalci, zakaj je govoril v proračunskem odseku ob priliki vladne predloge glede italijanske univerze samo nekoliko minut. Ravno tako marsikoga ni zadovoljilo, ker ni nič povedal, zakaj se ni pridružil protestu dr. Šusteršiča in dr. Korošca, ko je zbornični predsednik Pattai ponovno naznanil, da hoče dati italijansko vseučiliško vprašanje na drugo mesto dnevnega reda. Inspirirano zavijanje in napadanje liberalcev na naše poslance v tem oziru je mogoče odsev liberalne in slogaške politične morale, a je na vsak način obsodbe vredno.

Sulvereinska župa za Spodnji Štajer se je ustanovila v nedeljo dne 10. aprila v Mariboru. Ustanovno zborovanje se je vršilo v mariborski kazini. Imenom vodstva nemškega sulvereina je govoril na shodu dr. Baum. Navzoči so bili župan Schmiderer,

poslanec Wastian, dr. Delpin, Neger in šolski nadzornik Sterling. K župi je pristopilo 48 podružnic, samo slovenjbištrška kljubuje, ali pa nima toliko denarja, da bi plačala udnino. V predsedništvo župe so se volili: dr. Valentin, Porsche, dr. Sadnik, Jahn, Faleschini, Gaischeg, Mayer in Filafiero. Sama pristno nemška imena! Velik strah je prevzel spodnještajersko nemstvo pred Slovenci, zatoorej ustanavljajo celo šumo novih nemških obrambnih društev in zvez.

Liberalno-štajerčijanskim zvezarjem. Napovedani liberalni zagovor glede zveze med liberalci in štajerčijanci je zagledal beli dan, a je splošno razočaral. Z zavijanjem in slepljenjem se hoče odvrniti pozornost od kardinalnega vprašanja: Zakaj so se liberalni narodnjaki zvezali s štajerčijanci? Hic Rhodus, hic salta!

Da bo lažje odvrniti, ponovimo še enkrat svoja zatrdila. Sebični liberalci so spoznali, da je potrebna pri resni in vstrajni opozicijski politiki mogoče tudi kaka žrtev, zato so se potuhili in iz zasede mečejo kamenje na naše poslance. K temu se je pridružila še skrb raznih liberalno-slogaških mogotcev za mandate in kolaps kričavih petelinov pred ponemčevalno vlado je popolen. Ker pa hočejo za to svojo brezvestno politiko pridobiti vsaj nekoliko ljudstva, so se oklenili štajerčijancev.

Nemci za — proč od Gradea. Mariborski nemški občinski svetnik Havliček je na zborovanju obrtnega društva ostro nastopil proti jesenskemu graškemu semnju. Kot vzrok je navedel dejstvo, da se preveč denarja steka potom obiskovanja teh semnov iz Spodnještajerske v Gradeu. Spodnještajerska mesta in obrtniki pa sploh nimajo nikakega dobička od tega. Temu Havličekovemu nastopu se je pridružila večina spodnještajerskih mest in obrtništev. Tako so torej naši Nemci sami spoznali, da je bojni klic spodnještajerskih Slovencev „Proč od Gradea“ upravičen. Res, časi se spreminjajo et nos mutamur in illis! V nemškem taboru v Gradeu pa je sklep naših mariborskih Nemcev napravil veliko zmešnjavo. Graška nemška trobila slikajo naenkrat spodnještajerske Nemce kot propagatorje slovenskega gesla „Proč od Gradea.“ Ta dogodljaj je jasen dokaz, kako zelo ljubijo graški Nemci naš spodnještajerski denar. Torej le: Proč od Gradea!

Prazni izgovori. „Narodni Dnevnik“ zagovarja liberalno zvezo s štajerčijanci tudi s tem, da se baha, da so oni razbili štajerčijanski shod v Ormožu, in mu je to dokaz, da stoje oni s štajerčijanci v boju. Prijatelji, ne bo šlo! Mi smo pribili, da je v pričetku rad ali nerad, ako ni hotel zgubiti še to pičlo število pristašev, ki jih ima, moral iti vaš general z nami. Še-le pozneje je začel lavirati in kazati, kam ga vleče srce, dokler ni po zadnjih dogodkih z vso svojo ne ravno številno armado prijadral k Linhartu.

Milijoni grede našim liberalcem po glavi. Kadar slišijo štajerski liberalci kaj o tisočakah, potem ne znajo več misliti. Vidijo grozno sušo, ki zija iz raznih njihovih blagajn, in napade jih paralična konfuznost. V petkovem uvodniku v pričetku prebavlja nekdo pravljico o četrtmil. posojilu za Zadržno zvezo, ki je šlo po vodi, kakor zatrjuje. H koncu pa ga je ta ideja že tako fascinirala, — kako bi rabili liberalci četrtmilijona — da korajžno trdi, da so klerikalci prodali svoje duše za par stotisočakov brezverskim Nemcem.

Učiteljstvo je po zatrdilu „Narodnega Dnevnika“ ponekod proti obstrukciji. Ker slovensko učiteljstvo odobruje obstrukcijo, potem je učiteljstvo, s katerim zagovarja „Narodni Dnevnik“ svoje rovanje, štajerčijansko. Nov dokaz liberalno-štajerčijanske zveze.

Zveza liberalcev s štajerčijanci jasno odseva iz pisanja celjske „Wahtarce.“ Kakor da bi bilo dogovorjeno, hlastno pobira vsenapade „Narodnega Dnevnika“ na slovensko obstrukcijo in samozavestno prerokuje popolen poraz Slovencev, ki so postali needni. Kako naj označimo efijaltsko početje naših liberalcev, ki pomagajo našim najhujšim nasprotnikom iz mlakuže? S studom se mora vsakdo obrniti od te propale klike. Heil narodni radikalc!

Štajersko.

Koncert Slovanske čitalnice. Včeraj dne 10. t. m. je priredila Slovanska čitalnica v veliki dvorani Narodnega doma koncert, ki je prav lepo uspel. Gospa prof. Družović je pela tri pesmi (Sajovic: Kaj bi te gledal, R. Savin: Poslednje pismo, Donizetti: Ciganka); njen glas je nežen, fino šolan, predavanje prav dobro; spremljevanje je bilo zelo diskretno. Želim, da bi nastopila še velikokrat. Gospod S. je igral dva komada (Drdla: Kubelik-serenada, Prume: Air militaire). V njegovih rokah gosli živijo in komadi se zde poslušalcu vse prekratki. Moški zbor je pel pod fino-čutnim vodstvom Nedved: Popotnik (solo gospod Ašič), R. Savin: Ponočni stražnik, in štiri narodne pesmi. Gospodu dirigentu iskreno častitamo na tem vspehu. Orkester je storil v Mozartovi Don Juan-ovi overturi in v fantaziji iz „Tannhäuser“ pod vodstvom gospoda Koudelka svojo dolžnost. Obisk je bil dober in občinstvo je domače umetnike živahno aplavdiralo. Gospa Družović je dobila krasen šopek, in oba gospoda dirigenta pa vence s trobojnici. Včerajšnji koncert je res nudil izreden užitek. Le večkrat kaj takega, ko so doma tako izborne moči!

Maribor. Interesantna sprememba. Nekdanji dr. Rudolf Valentinčič deluje v novoustanovljeni šulferajnski župi kot dr. Rolf Valentin.

St. Ilj v Slov. gor. Občinsko tablo šentilske občine na meji šentilsko-poličke občine so neznani ponočni netopirji pomazali s črnilom. Ta čast je zadelo samo slovenski del napisa. Iz tega lahko sklepamo, da je to kulturno delo izvršil nek ponočni nemčurček.

Za Šentiljski dom sta darovala gospod Janko Artman, trgovec pri St. Juriju ob juž. žel., 3 K., in neimenovani v Jarenini 6 K. Prisrčna hvala! Želimo, da bi „neimenovani“ jareninski rodoljub, ki je obmejnim Slovincem naklonil že mnogo svetlih kron, našel več naslednikov!

Trbovlje. Naša krščansko-socialna organizacija delavstva pridobiva vedno več tal, to je posebno pokazal shod naših rudarjev v nedeljo dne 10. aprila popoldne v Trbovljah. Dasiravno socialni demokrati v družbi z liberalci odvrčajo delavstvo od naše organizacije, vendar gre naša organizacija krasno naprej. Na dobro obiskanem shodu je govoril neutrudno delavni in za blagor delavstva vneti naš poslanec dr. Benkovič. Shod v Trbovljah je bil takorekoč improviziran. Sklepalo se je o reorganizaciji društev, posebno strokovnih, ter o stavbi trboveljskega Društvenega doma, ki bo prišel letos pod streho.

Skale. V nedeljo dne 10. t. m. po večernicah se je vršil občni zbor bralnega društva. Udeležba je bila naravnost nepričakovana. Preč. dekan Rotner je otvoril zborovanje z lepim nagovorom, v katerem je poudarjal pomen bralnih društev. Za tem je podelil besedo deželnemu poslancu dr. Verstovšku, ki je v daljšem govoru pojasnjeval položaj kmetijstva na Sp. Štajerskem ter na podlagi statistike dokazal pogubljiv vpliv prodaje posestev na nekmete in osvetlil početje razkosevalcev kmetij. Poslušalci so z vidnim zanimanjem sledili izvajanjem gospoda poslanca. Na to se je vršila igra, katero so vprizorile članice Marijine družbe. Občinstvo je bilo naravnost presenečeno radi izbornega igranja mladih deklet, ki so s svojim nastopom tako navdušile mladeniče, da hočejo tudi oni v kratkem pokazati, kaj da znajo. Bil je res lep in pomemben dan.

Laško. V nedeljo dne 10. aprila se je vršil tukaj shod za železničarje. Zborovanje je bilo zelo dobro obiskano. Vršilo se je obenem občno zborovanje krajevne skupine Prometne zveze za Zidanmost in sosedne kraje. Govoril je državni in deželni poslanec dr. Benkovič. Na tem shodu se je pokazalo, da je med železničarji vedno več zanimanja za Prometno zvezo.

Šmartno pri Velenju. V nedeljo dne 10. aprila, po rani maši, je bilo v društvenem domu zelo živahno. Zbralo se je lepo število mož in fantov, ki so pazljivo sledili govoru gospoda poslanca dr. Verstovška, ki je govoril o starostnem zavarovanju z ozirom na novo vladno predlogo. Po predavanju se je zahvalil posestnik Špital iz Saleka v imenu poslušalcev g. poslancu za poučne besede in je izrazil željo, da bi še večkrat obiskal Šmartno.

Koroško.

Dobrlavas. (Mesečno zborovanje.) Prav veselo je bilo pri nas na Marijin praznik dne 4. t. m. popoldne. Priredilo je namreč tukajšnje slovensko katoliško izobraževalno društvo zborovanje v Narodnem domu. Glavne točke te lepe prireditve so bili govori in igra „Dve materi.“ Ta dan je videla slovenska Dobrlavas slovensko armado, ki je pripravljena se vsikdar odzvati klicu velevažnega shoda in žrtvovati za sveto stvar trud in delo. Točno ob napovedani uri zbrala se je mnogobrojna množica rodoljubnih gostov od bližnjih in daljnih fara. Zborovanje je otvoril neumorno delujoči društveni predsednik gospod J. Kuhlink, ki je v lepih besedah pozdravil vse zbrane, in nato podal besedo gospodu bogoslovcu Fr. Vastelnu, ki je v krasnih besedah orisal namen in pomen zborovanj in gledaliških iger. Kot drugi govornik je nastopil domači kaplan č. gospod Ulbink, ki je tudi razlagal v daljšem govoru, kake namene imajo prireditve iger, ter mimogrede na kratko pojasnil krasno vsebino igre „Dve materi.“ Prisrčna hvala gospodom govornikom!

Biser tega zborovanja pa je bila krasna igra: „Dve materi“, katero so uprizorile domača dekleta. Vse igralke so svoje vloge prav dobro rešile ter zaslužijo naše priznanje in pohvalo v polni meri. Vse so se z velikim veseljem svoje vloge učile in pridno vadile, zato so pa tudi tako živo igrale, da so poslušalci res mislili, da je vse resnično, kar se na odru godi, in marsikomu je igrala v očesu solza usmiljenja do uboge Olge, ki je svojo ulogo izvrstno rešila. Tu se pač vidi, kak je vpliv slovenskega katoliškega izobraževalnega društva. Krasen izgovor, kateremu se sicer čuti, da izhaja iz koroških ust, ali pravilen, in pri vsem tem neprisiljen, to je sad izobraževalnega društva.

Pozabiti pa ne smemo gospoda kaplana Ulbinka, ki je ona oseba, katere vodi in vlada vse društveno delo. Tudi prireditve igre je njegova zasluga. Naj bi mu nikdar ne manjkalo volje in veselja za delo, katerega se marsikdo brani, akoravno ima časa in zmožnosti. Bog jim plati za delo in trud!

Čudno pa se je vsem zdelo, ko smo videli občinskega slugo v svoji „uniformi“ stati pred vrati čitalne sobe, ter braniti, da se otroci ne smejo udeležiti.

žiti zborovanja. Na teh shodih se čujejo vendar le krščanski in pošteni govori, kateri ne škodujejo ne starim in ne mladim. A zdaj jim hočejo še to nedolžno veselje vzeti. Naj bi rajše prepoved dali, da bi otroci ne smeli na podo in plesišča, kjer se raja in skače, ter se večkrat kaj nespodobnega vidi in tudi sliši.

Velikovec. (Vzhodna železnica — nemškonacionalna komedija.) Kakor smo se veselili v vsem velikovškem okraju železničnega shoda predzadnje nedelje, ki je imel do 2500 obiskovalcev, Slovencev in Nemcev (in nemškutarjev), vendar smo na shodu samem morali dobiti žalosten vtis, da se prirediteljem, vsaj vsem ne, ni šlo toliko za koristi ljudstva, kakor za svoje stranke korist. Prišli so nemškonacionalni govorniki krpali svojo stranko v našem okraju, ker so se prepričali pri zadnjih državno- in deželnozborskih volitvah, da se slovensko ljudstvo tudi v našem okraju probuja. Ravno naša stranka je bila, ki se je vedno toplo zavzemala za to železnico. Nasprotniki so še-le potem prišli za nami; ko so videli, da ljudstvo ne odjenja. Sedaj pa so se začele na Dunaju v državni zbornici reči nekako čudno sukati, in propadajoče nemškutarstvo rabi zopet maže za svoja razsusena kolesa. Ljudstvo, ki se je udeležilo tega velikanskega shoda, kakor ga Velikovec še ni videl, je imelo dober namen. Toda če je pa to tudi pri sklicateljih tako, je pa veliko vprašanje.

Dokazi za to so: Prvič se mora pibiti, da od naše slovenske stranke nihče ni bil povabljen za govornika, da si imamo svojega slovenskega poslanca ravno za ta okraj; drugič je pragerman Dobernig naravnost rekel v svojem govoru, da se tudi zato potegujejo za to železnico, da si ohranijo ljudstvo; tretjič se je na shodu izjavilo, da po dogovoru smejo govoriti edino-le govorniki, ki so bili že poprej naznanjeni, tako da se nihče od udeležencev ne more oglašati k besedi; in četrtič se je omenilo na shodu samo predloge za to železnico, ki sta jih v državnem zboru stavila nemškonacionalna poslanca Čare in Nagele; zakaj pa gospod Dobernig ni povedal, da je tak predlog stavljal tudi naš slovenski poslanec gospod Grafenauer? Ne smete misliti, da smo Slovenci tako prismsuknjeni, da bi ne spoznali vaših namenov! Sicer se je pa to železniško zborovanje vršilo v najlepšem redu in tudi mesto Velikovec je bilo v zastavah. Dal Bog, da bi imelo mnogo vspeha nedeljsko zborovanje, kojega so sklicali „bauernvereini“ velikovškega okraja, kar nas zopet mora potrjevati v mnenju, da se je šlo za nemškonacionalno politiko, in bi se že kmalu mogli posluževati koristi te pričakovane železnice.

Šah.

Titel „svetovni šahovski mojster“ obstoja še-le od leta 1866, ko si ga je slavni šahist Steinitz po svoji zmagi nad Andersenom sam pridral, s pripombo, da hoče braniti ta častni naslov proti vsakemu igralcu. Trideset let je nosil Steinitz ta naslov. Vsi napori drugih šahovskih mojstrov so bili zaman. Znani angleški mojster Blackburne se je dvakrat pomeril s Steinitzom, a vsakokrat brezvspešno.

Leta 1883 je na mednarodnem turnirju v Londonu dobil prvo nagrado mladi Zuckertort. Zmagal je s 3 pointi, ki jih je dobil več kakor Steinitz, ki se je tudi udeležil turnirja. To je umevno vzbudilo ljubosumnost in leta 1886 sta se že borila v velikem mathu za naslov svetovnega mojstra. Stari champion je sijajno zmagal. Pri dvajsetih partijah jih je dobil 10, Zuckertort pa le pet; pet jih je bilo pa remis. Videti je bilo, kakor da je Steinitz nepremagljiv. Vse in povsod je zmagal.

To je trajalo tako dolgo, dokler se nista poskusila z Emanuelom Laskerjem. Ta nevarni konkurent se je leta 1894 peljal nalašč v Ameriko, da bi porazil starega zmagovalca. In posrečilo se mu je. V mathu, ki sta ga izbojevala ta dva mojstra, je dobil Lasker 10 partij, Steinitz pa samo pet; ostale so bile remis. Ovenčan s krono svetovnega mojstra se je vrnil Lasker v Evropo. Vsi poskusi, premagati tega novega svetovnega championa, so se dosedaj izjalovili. Znani in slavni mojstri, kakor: Marschall, Janowski, Tarrasch in drugi so se zaman trudili.

Še-le v zadnjem mathu, ki ga je izbojeval z Laskerjem dunajski mojster Schlechter, se je nekoliko ustavila mojstrova zmagovalna pot. Ni se premagan, a v kratkem se bo gotovo odločilo. Ta math je končal z rezultatom 5:5 in ni prinesel odločitve, a je zbudil med šahisti veliko zanimanja.

Razgled po svetu.

Za dobro časopisje. V Belgiji obstoja društvo sv. Pavla za izdajanje in širjenje dobrih knjig in časopisov. Nedavno je slavilo to društvo 25letnico svojega obstanka. Po raznih knjigarnah se je razprodalo nad 1.200.000 iztisov. Društvo nam bodi v vzgled, da se tudi mi oprimo še bolj intenzivno delovanja za razširjenje dobrega tiska. Hodimo za drugimi narodi, delajmo na isti način in vspehi ne bodo izostali!

Arhitektonska razstava v Belgradu. Klub srbskih arhitektov je sklenil poleti prirediti v Belgradu prvo srbsko arhitektonsko razstavo. Na razstavo bodo kot gostje povabljeni tudi drugi jugoslovanski arhitekti.

Velika licitacija pohištva gostilne „črni orel“

se vrši dne 16. aprila na glavnem trgu v Mariboru. Lepe omare za obleko, postelje mize, stoli, matrace, perilo, kuhinjska in gostilniška oprava, stelaže, tepihi, priprave za pralnice. Pred licitacijo se vpraša pri E. Tisso, Göthestrasse 18, Maribor. 50

Zaloga pohištva Redka priložnost!

Franc Pleteršek,
Maribor, Koroška ul. 10

priloga čast. duhovščini in sl. občinstvu svojo veliko zalogo raznovrstnega pohištva, iz trdega in mehkega lesa. Oprave za kuhinje, jedilnice, spalnice. Divane, vložnike, matrace, stole, ogledala. Železne postelje za otroke.

Vse po najnižjih cenah. Domače delo.

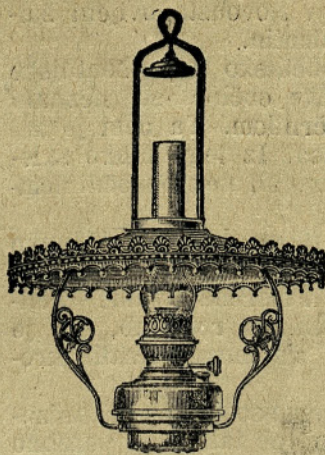
Po požaru uničena tovarna mi je prepustila celo zalogo rešenih, finih, težkih

flanelnih posteljnih odej v razprodajo. Odeje imajo komaj vidne vodene madeže in jih prodam po tri komade za 9 K; gospodarske težke odeje 4 komade za 10 K z povzetjem. Odeje so 190 cm dolge in 135 cm široke, zelo tople in mehke. Prepričan sem, da da bo vsakdo z mojo pošiljko vijo zadovoljen. 26

Oton Bekera, c. kr. finančni nadpaz v p., Nahod, Češko.

Hlapec, priden in zanesljiv se sprejme takoj pri nekem župnišču na Koroškem. Več pove uredništvo Straže. 30

XXXXXXXXXXXX



St. Ilj v Slov. goricah.

Krasno posestvo, ob železnici in državni cesti, ki meri okrog 20 orolov najlepše zemlje, z zidanimi poslopji se proda kakemu Slovencu. Naslov pove uredništvo Straže. 45

XXXXXXXXXXXX

Službo išče kot pismonoša trezen fant, 28 let star, vešč slovenskega in nemškega jezika ter v stanu, če je treba, položiti kavicjo. Naslov v uredništvu. 30

XXXXXXXXXXXX

Edina štaj. narodna steklarska trgovina na debelo in na drobno

Franc Strupi : Celje

Graška cesta

priloga po najnižjih cenah svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za podobe.

Prevzetje vseh steklarskih del pri cerkvah in priv. stavbah.

***** Najsolidnejša in točna postrežba. *****

Nagrobne vence

v vsakovrstnih izpeljavah,

trake z napisi, in sveče za pogrebe priloga

Goričar & Leskovšek v Celju

trgovina s papirjem in pisalnim orodjem.

Na debelo in drobno!

220

Na debelo in drobno!

Edini slovenski slikar v Celju

Viktor Bevc

Savinjska ulica šte. 4.

prevzame vsa v to stroko spadajoča dela pri cerkvah, kapelicah, šolah itd., katera izvršuje vestno ter se najvljudneje priloga častiti duhovščini in cenjenemu občinstvu. 44



Volneno

blago, cefiri, batisti in perilni kambrik za ženske obleke v velikanski izbiri in po čudovito nizkih cenah se dobi v narodni veletrgovski hiši

R. Stermecki, Celje

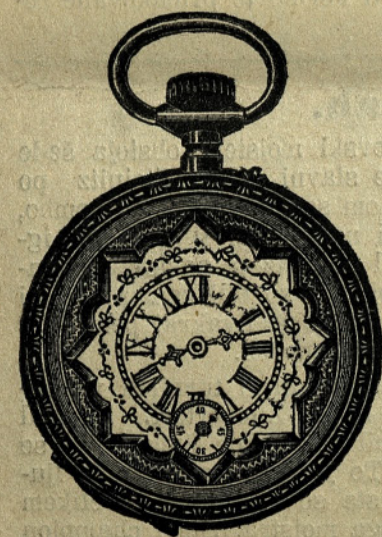
Vzorci proti vrtni zastoni in pošiljave čez K 20— franko. Prepričajte se o „Bomba“ tkanini, katera je preiskušena najboljša za žensko in moško perilo. — Kos 23 met. franko K 15.50. Cajgasti ostanki po 20 met. trpežni K 8—, fini K 10—, zelo fini K 12—. 3

Edini narodni klepar v Celju

Anton Jošt

Savinska ulica 4

prevzema vsa v svojo stroko spadajoča dela in popravila ter se slavnemu p. n. občinstvu najvljudneje priloga v mnogobrojna naročila. 46



Svoji k svojim!

Urar, očalar in zlatar

Franjo Bureš

Maribor

Tegethofova cesta 33

pred kolodvorom, priloga svojo bogato zalogo zlatnine, srebrnine, ur i. t. d. po najnižji ceni.

Gramofone s slovenskimi ploščami, čistim in jasnim glasom iz najboljših tovarn. 10 Priznana najboljše igle za gramofone. Popravila se točno in hitro izvršujejo.

Maks Zabukošek,
krojaški mojster v CELJU

priloga svoj

37

modni saln za gospode,

ki se nahaja v novi posojilnični hiši na Ringu.

Na drobno.

Priloga se

Na debelo.

galanterijska, norimberška in

Postrežba točna

modna trgovina

Prica & Kramar, Celje

na voglu Graške in Okrožne ceste Cene nizke!!

ROBERT DIEHL, žganjarna, Celje,

priloga svojo doma žgano slivovko, tropinovec, vinsko žganje, brinjevec kakor tudi

štajerski konjak.